

grval is de omwenteling, die zich in de laatste van het Ottomaansche rijk heeft bewerkt, van eenen geheel inwendigen aard en werkt op het minst mogelijk op de Europeesche aangelegenheden terug.

«Zie hier, welke stappen tot bereiking van dit doel gedaan zijn, en welke ten aanzien van de twee belangrijke punten van deze veelomvattende kwestie de staatkunde van het Fransche gouvernement schijnt te zijn.

«Men weet, dat hij het verneemen te Londen van den afval van den Kapudan-Pacha, het Engelsche kabinet de levendigste verbittering te kennen gaf tegen Mehemed-Ali, die het aanbod der Turksche vloot had aangenomen. De Engelsche dagbladen hebben zich met ijver tot tolken van deze granscheper gesteld, waarvan zij de uitdrukking nog vergroot hebben. Het Britsche kabinet zag in het nemen der Turksche vloot een voorwendsel van tusschenkomst of van bescherming voor Rusland; de algeheleheid van het Ottomaansche rijk was aan hetzelfde voorgekomen, door deze daad van den Pacha, op een ernstige wijze te zijn bedreigd; misschien ook was het Engelsche kabinet niet ontevreden, eene gelegenheid te hebben om in toorn te ontzetten; de vernedering van Mehemed-Ali zonde hetzelfde daartoe, naar omze meening ten onregte, uitsluitend dienen; men verlangde de zwakheid van hen, die men wil beschermen; Rusland is zoo ver met den Sultan gekomen. Wat hiervan ook zij, het Engelsche kabinet nam ab irato een besluit, en bepaalde: 1°. dat er onmiddellijk bij Mehemed-Ali zoude aangedrongen worden op de teruggave der Turksche vloot; 2°. dat ingeval van weigering, het Engelsche escader bevel zoude ontvangen de Egyptische vloot te verbranden. Dit besluit, genomen twee uren na de ontvangst van de tijding, die daarvan de aanleiding en de oorzaak was, werd aan het kabinet der Tailieren medegedeeld, met uitnodiging eene dergelijke beslissing te nemen en tot de uitvoering mede te werken. De buitengewone levendigheid, of liever de geweldadige wijze, waarmede Engeland in deze omstandigheid te werk ging, voorspelde groote hindernissen aan de veel gemakkelijker door Frankrijk te nemen besluiten. Het schijnt echter, dat deze moeilijkheid, gelukkig is opgelost.

«Het Fransche Kabinet zoude voor de twee voorstellen van Engeland de navolgende in de plaats gesteld hebben: 1°. dat de Pacha gelijktijdig door de beide Hoven tot de teruggave der vloot zoude uitgenoodigd worden; 2°. dat, ingeval van weigering, hij gewaarschuwd zoude worden, dat de Fransche en Engelsche escaders zich zullen verzetten tegen het gebruik maken door hem van de Turksche vloot tegen Turkije. Het Engelsche Kabinet zoude zich met deze beide besluiten vereenigd hebben.

«Het andere gewichtige punt is de partij, welke Frankrijk behoort te nemen, ingeval van eene tusschenkomst van de zijde van Rusland. Men kent de oneemigheden van ons ministerie ten dezen aanzien. *Ons escader schijnt voor dit voorzigtig gevecht zeer krachtige instructies te hebben; maar zal hetzelfde met ontscheppings-troepen versterkt worden, en het bevel ontvangen om bij de eerste beweging van Rusland, dezelve op eenig nieuw Ancona in het Oosten te werpen, volgens de aangenomen uitdrukking? Ziedaar de kwestie, die in den raad is behandeld, die nog niet opgelost is, en dit eerst moet worden na de ontvangst van nieuwe dépêches.*

«Reeds vroeger is er melding gemaakt van onderhandelingen, die tusschen het Fransche gouvernement en den generaal Henderson zouden zijn aangepoet tot het sluiten van een handel-tractaat met Texas. Thans vernemen men, dat de bedoelde onderhandelingen, werkelijk te Parijs eenen aanvang hebben genomen, door tusschenkomst van den heer Pontois, Fransch gezant bij de Vereenigde Staten, die zich thans alhier bevindt, en den generaal Cass, Amerikaansch gezant bij het Fransche gouvernement.

«Men leest in de *Sentinelles des Pyrénées* een vrij zonderling stuk van den navolgende inhoud:

«Ziet hier,» zegt het genoemde dagblad, «het decreet van Abduratie, hetwelk het comité van Parijs heeft opgemaakt, en hetgeen Don Carlos ter onderteekening zal worden voorgelegd.

Spiergarden!

Zes jaren van ongeluk en allerlei verdrietelikheden hebben mijn geest afgetakt, mijn hart verdoofd, mijn krachten siddig uitgetrekt, dat ik besluten heb, om een gevecht te leveren met de overwinnaars, de triomfeurs, waarin ik tot nu toe heb verloren. Het is de laatste strijd, die ik aanleiden van het advies der wijsheid, van de wijsheid, die ik van mijn afstand te doen, ten behoeve van mijnen welbeminden zoon den prins van Asturias. Don Carlos Leon Maria de Bourbon en van Braganza, vooruit hij van dit oogenblik de soevereiniteit bezit, die ik van mijne voorzaten, in gevolge de oude wetten, gebruiken en gewoonten der monarchie, heb geërfd.

Ik belast en beveel aan mijne raadslieden, prelaten, geestelijken, chefs en officieren van de land- en zeemacht, na te leven en te doen naleven, dit mijn Koninkrijk en onherroepelijk besluit, hetwelk ik met den wil der Voorzienigheid, overeenkomstig en in het belang mijner geliefde onderdanen, geef te zijn.

Gij zult het houden voor gehoord, enz.»

ENGLAND.

LONDEN 11 Aug. Op het kasteel *Eglington* worden groote toebereidselen gemaakt voor het aanstaande tournooi, dat den 28 dezer zal gehouden worden. In het park, van gemeld kasteel worden twee galeries opgericht, vanwaar men de gevechten kan kunnen zien, de eene ingerigt voor duizend, en de andere voor twee duizend personen; op de eerste zullen de vrienden van den graaf met de ridders, en op de andere, zoodanige vreemden, welke begeert zullen zijn, dat feest bij te wonen, plaats vinden. De heeren Pratt, in Bondstreet alhier, zijn door den graaf met het kosteloos afleveren der toegangskarten belast. Gedurende de drie dagen van het toernooi, zullen de steeleke optogten het kasteel des middags ten 12 ure verlaten, om zich naar het strandperk, anderhalve Eng. mijl ver, in het park te begeven, te weten: de ridders, de schildknapen, de dames, de pagies, enz.; alle in honne bijgedragen, welke allerleestrijkt zullen zijn. De heer Campbell, van Southampton, die bij eene van de laatste oefeningen in St. John's-wood alhier, reeds heeft gekwetst geweest, zal den zwarten ridder voorstellen. Ook verneemt men nog, dat de graaf twee tenten van doek in het park laat spannen, elk van 250 voet lang en 50 voet breed, voor maaltijden en danspartijen, voor welke de sieraden van *Orléans* in Londen gemaakt worden. Reeds zijn er 600 gasten van den eersten adel tot bijwoning uitgenoodigd. De aanvraag om toegangskarten was gisteren zeer groot.

STADSNIUWS.

Gisteren morgen is het nieuwe en fraaije orgel in de R. K. kerk, de

gebeurtenis, die zich reeds tweemaal had herhaald, en in de verwachting waarvan thans de geheele stad voor de derde maal in beweging was. Dezelve was het eenige onderwerp van alle gesprekken, en ook ik was er aldaar van onderdikt.

Men oordeelde over mijne verwondering, bij het vernemen, dat de gravin van Ossa dienselven avond haar derde debut in den schouwburg *San Carlo* zoude doen.

De gravin, eene Siciliaansche dochter, der *Nere*, weduwe van den laatste afstammeling uit eene der aanzienlijkste geslachten de *de Poisselle*, aan den hoogsten adel van het koninkrijk verwant, zangeres in *San Carlo*. Dit was ongelooflijk. Het is dan ook oamogelijk alle de vervolgingen te schetsen, die zij had ondergaan, sedert zij, na hare terugkomst uit *Weenen*, haar voorname openlijk had te kennen gegeven. Het was voor de Napolitaansche aristocratie eene zaak van staatkundig gewigt geworden, en in dezen worstelstrijd had de onwrikbare wil van EVA de overwinning behaald. De middelklasse zocht al het volk waren verre van bij dezen kleinen oorlog bloote toeschouwers te blijven; derzelver gloeiende verbeelding, verleid door hunnen haat tegen iedere oppositie, zocht al door de belangstelling en de nieuwsgierigheid, welke de gravin opwekte, was tot eene hoogen grad van geestdrift ten haren voordeel opgewonden. Men giste naar de waarschijnlijke oorzaak van een zoo zonderling en tevens zoo onwrikbaar besluit. Sommigen hielden staande, dat de gravin was bedorven, en dat zij thans haar vermogen zocht te herstellen, of wel, dat zij den eersten tenor *ICCI* bewonde. Anderen voerden hiertegen aan, dat zij hare jaarwede aan de godshuizen overliet, en dat, wanneer zij werkelijk *ICCI* bewonde, zij hem tot zich konde brengen, zonder haren rang te veraken. De voorbeelden haren vrienden ontrukten haar niet. Bij deze spanning der gemoederen, is het overtoelig de toomeloze geestdrift te beschrijven, welke de gravin bij haar eerste debut had opgewekt. Nimmer had de *San Carlo* eene zoo roete menigte toeschouwers noch eene zoodanige overwinning aangehouden. De loges zelfs hadden, zoowel uit gevoel van regtvaardigheid als uit eenen geest van vereeniging tot dezelve bijgedragen, en *CHARLOTTE BIANCHI*, waarvan EVA de plaats vervulde, was uit spijt in de kleedkamer in flauwte gevallen.

Dit alles vernemende, kon ik mij al het zonderlinge verklaren, dat mij den

— De hertog van Richmond, alhier, heeft onlangs een proces in Frankrijk gehad, over het bezit van het aldaar gelegen hertogdom Aubigny. De hertog stamt af van eenen bastaard tak van Karel II, die, naar bewezen diensten, van Lodewijk XIV, genoemd hertogdom, als een geschenk voor de hertogin van Portsmouth verkregen heeft, met vrijheid, om het na haren dood, op zoodanig een' van zijne bastaard-kinderen te laten overgaan, als hij zoude goedvinden. Volgens den wil van Karel, ging het na den dood van deze dame over op Charles Lennox, hertog van Richmond, en na hem op zijne wettige opvolgers. In 1806 stierf de derde hertog van Richmond, na latende vier zusters en eenen neef, die, volgens de Engelsche wet, hertog van Richmond werd, zijnde de tegenwoordige hertog, doch, naar de Fransche wet, geen meerder recht op Aubigny had, dan zijne tantes of hare erfenamen. Dit gebeurde echter gedurende den oorlog, toen het hertogdom Aubigny in Frankrijk onder sequester lag, doch in 1814 werd door kuiperij bewerkt, dat in een geheim artikel van het tractaat van Parijs bepaald werd, dat de tegenwoordige hertog van Richmond ook hertog van Aubigny zoude zijn, en werd hij dien ten gevolge in het bezit van het hertogdom gesteld. Zijne mede erfenamen waren intusschen hiermede niet te vreden, maar eischten voor de regtbank van Bourges eene evenredige verdeling van het erfgoed. Deze regtbank deed eindelijk in 1835 uitspraak, verklarende hoofdzakelijk, dat het tractaat tusschen de Mogendheden boven haar bereik was, en dat de hertog van Richmond volgens hetzelfde de regtmattige bezitter van Aubigny was. Hierop volgde nu een beroep op het Hof van Cassatie, te Parijs, hetwelk in het laatste resort verklaard heeft, dat de erfopvolging van landeigendommen de wetten van het land, waarin zij gelegen zijn, moet volgen, en dat geen tractaat genoegzaam is, om de wetten van het land te veranderen; zoodat nu de hertog zijn proces verloren heeft.

DUITSCHLAND.

HANNOVER 8 Aug. Er heerscht thans in deze stad minder beweging, dan ooit. Van wege de directie der politie is eene bekendmaking uitgevaardigd, door welke het sluiten der huizen des avonds ten 10 en dat der herbergen des avonds ten 9 ure, wordt opgeheven. Het verbod van langs de straten gerucht te maken, te schreeuwen, sluiten, het bij troepen rondtrekken en zamenkomsten op de straten, blijft daarentegen, zoo als in de genoemde bekendmaking uitdrukkelijk wordt gezegd, voortduren. Aanhoudend ontvangt de magistrat dezer residentie, uit alle oorden des rijks, nog adressen van dank en goedkeuring voor den stap, door denzelfden, ter handhaving van de grondwet van 1833 gedaan. (De beawaren van 15 Junij). Sommige dier adressen worden door bijzondere deputatien overgebracht. Of zekoon de spanning overal nog zeer groot is, blijkt het echter, even als in de residentie, ook in de provinciën zeer rustig. De talrijke troepen, die men herwaarts had doen komen, houden intusschen nog alhier hun verblijf; doch men zegt, dat zij weder in bunne garnizoenen zullen worden teroggezonden; de verlofgangers zullen, naar men verneemt, in plaats van op den 15 September, reeds den 15 Augustus aanstaanden weder worden opgeroepen. Behalve de petitie, door de burgers van Osnabrück Z. M. aangeboden, verzoekende den kabinets-minister van Schele uit zijnen post te ontslaan, heeft ook de burg. eij van Hameln Z. M. eene petitie van nagevoegde dezelfde strekking doen toekomen, waarin tevens wordt verzocht de grondwet van 1833 weder te herstellen.

— De *Hamburger Correspondent* zegt uit eene goede bron, over Berlijn eene mededeeling ontvangen te hebben, waaruit blijkt, dat de overste graaf Reizewski namens Z. M. den Keizer van Rusland naar Konstantinopel is afgezonden, om den nieuwen Sultan met Hoogstde-zelfs troons-bestijging geluk te wenschen. Ook vernemen men, dat de adjutant-generaal graaf Alexei Orlov met eene bijzondere zending naar Konstantinopel zou gezonden zijn.

Part. Corresp. FRANKFORT 11 Aug. De gezant van Z. M. den Koning van Pruisen bij het Hof van Bezen, de generaal van Thun, en de minister resident van Z. M. den Koning van Saksen te Londen, zijn gisteren alhier aangekomen. Morgen wordt Z. M. den Koning van Beieren uit Bruckenaan de Bamberg verwacht, en zal van daar overmorgen, over Regensburg, de reis naar München voortzetten.

— De *Hamburger Correspondent* meldt, dat de Pruisische minister resident van Z. M. den Koning van Beieren uit Bruckenaan de Bamberg verwacht, en zal van daar overmorgen, over Regensburg, de reis naar München voortzetten.

TURKIJE.

VAN DE TURKSCHEN GRENZEN 1 Aug. Naar de jongste berichten uit Konstantinopel, zijn aldaar, zoo uit Weenen, als uit Parijs en Londen nieuwe verzoeken ontvangen, dat de Mogendheden alles zullen aanwenden, om de onechtheid en onafhankelijkheid van de Porte, onder de tegenwoordige dynastie, te handhaven.

De Turksche gezanten te Londen, Parijs en Weenen hebben bevel ontvangen, om naar de Ottomaansche hoofdstad terug te keeren, ten einde aldaar den nieuwen Sultan huijze hulde toe te brengen, en nadere instructiën te ontvangen. Ook zegt men, dat deze diplomaten niet weder hunne betrekkingen zullen hervatten, wthoofde het voornemen bestaat dezelve, ten gevolge van de financiële omstandigheden des rijks, in te trekken.

Berichten uit Salonika melden, dat op de Zuidelijke grenzen van Europeisch Turkije, in den omkru van Volo, om osten zijn uitgebarsten.

Betrekkelijk de houding van het Oostenrijksche gouvernement, ten aanzien der Turksche aangelegenheden, wil men weten, dat de schout-bij-nacht Baudiera, die over het Oostenrijksche escader in den Archipel het bevel voert, den last heeft ontvangen, om, in geval hij met den Franschen admiraal over eenigen door de oustandigheden te vorderen maatregel niet eenstemmig moogt denken, alsdan met den Engelen vlootvoogd in overleg te treden, en zich aan denzelfden aan te sluiten.

Voorts zegt men, dat de Porte berichten uit Alexandrie heeft ontvangen, dat Mehemed-Ali zich bereid zoude hebben verklaard, op den grondslag der gedane voorstellen, vredes-onderhandelingen te openen.

STADSNIUWS.

Gisteren morgen is het nieuwe en fraaije orgel in de R. K. kerk, de

gebeurtenis, die zich reeds tweemaal had herhaald, en in de verwachting waarvan thans de geheele stad voor de derde maal in beweging was. Dezelve was het eenige onderwerp van alle gesprekken, en ook ik was er aldaar van onderdikt.

Men oordeelde over mijne verwondering, bij het vernemen, dat de gravin van Ossa dienselven avond haar derde debut in den schouwburg *San Carlo* zoude doen.

De gravin, eene Siciliaansche dochter, der *Nere*, weduwe van den laatste afstammeling uit eene der aanzienlijkste geslachten de *de Poisselle*, aan den hoogsten adel van het koninkrijk verwant, zangeres in *San Carlo*. Dit was ongelooflijk. Het is dan ook oamogelijk alle de vervolgingen te schetsen, die zij had ondergaan, sedert zij, na hare terugkomst uit *Weenen*, haar voorname openlijk had te kennen gegeven. Het was voor de Napolitaansche aristocratie eene zaak van staatkundig gewigt geworden, en in dezen worstelstrijd had de onwrikbare wil van EVA de overwinning behaald. De middelklasse zocht al het volk waren verre van bij dezen kleinen oorlog bloote toeschouwers te blijven; derzelver gloeiende verbeelding, verleid door hunnen haat tegen iedere oppositie, zocht al door de belangstelling en de nieuwsgierigheid, welke de gravin opwekte, was tot eene hoogen grad van geestdrift ten haren voordeel opgewonden. Men giste naar de waarschijnlijke oorzaak van een zoo zonderling en tevens zoo onwrikbaar besluit. Sommigen hielden staande, dat de gravin was bedorven, en dat zij thans haar vermogen zocht te herstellen, of wel, dat zij den eersten tenor *ICCI* bewonde. Anderen voerden hiertegen aan, dat zij hare jaarwede aan de godshuizen overliet, en dat, wanneer zij werkelijk *ICCI* bewonde, zij hem tot zich konde brengen, zonder haren rang te veraken. De voorbeelden haren vrienden ontrukten haar niet. Bij deze spanning der gemoederen, is het overtoelig de toomeloze geestdrift te beschrijven, welke de gravin bij haar eerste debut had opgewekt. Nimmer had de *San Carlo* eene zoo roete menigte toeschouwers noch eene zoodanige overwinning aangehouden. De loges zelfs hadden, zoowel uit gevoel van regtvaardigheid als uit eenen geest van vereeniging tot dezelve bijgedragen, en *CHARLOTTE BIANCHI*, waarvan EVA de plaats vervulde, was uit spijt in de kleedkamer in flauwte gevallen.

Dit alles vernemende, kon ik mij al het zonderlinge verklaren, dat mij den

Posthoorn, van den Wel Gervanden Heer van Bok op deze plaatsige wijze, in tegenwoordigheid van een aanzienlijke menigte, ingewijd geworden.

Aangekomen en gelogeed in den Doelen, Doelenstraat, de graaf de Mercy Argenteau, groot kamerheer van Z. M. den Koning van Frankrijk, met familie.

In den Doelen, Singel, de landraad Fredrik van Heijden, met familie.

178ste KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der *Eerste Klasse* Dinsdag 18 Augustus. 3de Lijst: Genu. 4de Lijst: N°. 20617 den prijs van f 2,500; N°. 20695 en 17247 ieder een dito van f 1,000.

GETROUWD. 13 Aug. M. J. Vietta en G. E. Doornbos, wed. — C. P. Lurasco en M. J. C. B. Vergeer. — Te Bonthuis, 8 Aug. T. J. van Nes, van Amsterdam, en H. G. Nordboek.

BEVABLEN. 10 Aug. C. Portielje, geb. van Eeghen, D.

OVERLEDEN. 8 Aug. H. M. Ente, 50 j. — 10 Aug. A. van den Berg, geb. Esveldt, 60 j. — E. Sibinga, 47 j. — Te Muiden, 7 Aug. J. van Zon Jr., 62 j.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 14 Aug. De algemeene vergadering der maatschappij *Tot Nut*, van 't Algemeen is heden morgen, in de kerk der Doopsgezinde gemeente alhier, op den bepaalden tijd voortgezet.

Nadat de aantekeningen der vergadering van gisteren, met betrekking tot het toezicht door het hoofdbestuur gedaan verslag, betrekkelijk de antwoorden op de vijfde vraag n°. 5, voorkomende onder n°. 6 op bladz. 200 des-punten van beschrijving, tot aanpale discussiën hadden aangeleiding gegeven, een gerings van een misverstand, bij een gedeelte der vergadering bestaande, ontrent hetgeen op dat verslag, volgens hetwelk de niet bekroonde, doch als deels zeer verdienstelijke antwoorden tot de samenstelling van een enkel geheel zouden worden ontbond, door de vergadering was besloten geworden, ging zij over tot de keuze van nieuwe prijsstoffen.

Uit de tweede lijst waren door de departementen voorloopig gekozen de N°. 11 en 18, zijnde een stukje over Gods alomtegenwoordigheid en alwetendheid, door voorbeelden opgehelderd, en een leesboek voor de jeugd, bevattende schetsen, karaktertrekken en bijzonderheden uit den Belgischen opstand en den tiendaagschen veldtocht. Daar echter de afgevaardigde van het dept. Oosterbeek de vraag in het midden bragt, of het nu alreeds konde geacht worden de tijd te zijn tot het schrijven van zoodanig een leesboek met de vereischte zaakkennis en oorspronkelijkheid, en of het bovendien wel als bestabaar konde worden beschouwd, zulk een leesboek te vervaardigen, nu de gewenschte vrede tusschen België en de Nederlanden is tot stand gekomen, werd onmiddellijk van deze prijsstoffe algemeen afgezien, en vermits zich ook tegen het onderwerp van n°. 1, belangrijke bedenkingen opdedden, bij hoofdelijke meerderheid besloten, dat ditmaal geene prijsstoffen uit de tweede lijst zouden nitgeschreven worden.

Uit de derde lijst waren voorloopig gekozen de Nos. 2, 11, 15 en 34; dit laatste in verband met No. 33 en 36. Na gehouden overwegingen viel de keuze der Vergadering op de Nos. 2 en 34, als voornemd, zijnde eene keur uit de zedekundige schriften van Benjamin Franklin, en eene aanwijzing van de middelen, om bij de lagere volksklassen de bronnen van bestaan te verbeteren, de beoefening van ambachten en handwerken aan te wakkeren, de betrekkelijke vrede te betengelen, enz.

Het eerste van de bijzondere voorstellen, zijnde dat van het hoofdbestuur, om, uit overweging, dat de exemplaren van het natuurkundig schoufboek van den heer J. Burj, op groot papier, zijn uitverkocht, en de natuurkundige wetenschap, sedert de uitgave van dit belangrijke werk aanmerkelijk is vooruitgegaan, gemagtigd te worden, om den herdruk te doen vergezeld gaan van een bijvoegsel of vervolg, onder hun opzigt te vervaardigen; ten einde daardoor het werk zelf meer in overeenstemming te brengen met de tegenwoordige stand der wetenschap, is vervolgens met eene groote meerderheid aangenomen. Het tweede voorstel, van het dept. Oosterbeek, is de zaak daarop te handelen, geestes van eene commissie van vijf leden, waarvan een lid uit het hoofdbestuur, en de vier anderen te benoemen door de departementen Sneek, Medemblik, Leiden en 's Gravenhage, om deswege verslag en nadere voordragt te doen, in tijds vóór de eerstvolgende algemeene vergadering.

Het tweede bijzonder voorstel, zijnde dat van het Dep. de Joure, tot het nemen van maatregelen ter verbetering van het nationaal gezang of volkslied, is insgelijks, nadat vele bedenkingen deswege waren gehoord, onder bewilliging van het voorstellende departement, in handen gesteld van eene commissie van vijf leden, te benoemen, één door het hoofdbestuur, en de vier andere door de departementen de Joure, Amsterdams tweede, Rotterdam en Deventer. Elk der voormelde departementen is verplicht, binnen eene maand aan het hoofdbestuur kennis te geven, wie door hetzelfde tot lid der betrokken commissie is benoemd.

Bij de omvraag werden geene voorstellen gedaan, doch de departementen Mijn's Heerenland, Hemelummer en Oldephaart, en Hazerswoude maakten zich, deze gelegenheid ten nutte, het hoofdbestuur bij geschrifte uit te noodigen om te onderzoeken, of het niet nuttig en voordelig zoude zijn, om, zomogelijk, in samenwerking met andere genootschappen, die gewoon zijn gedrukte werken uit te geven, eene eigene boekdrukkerij op te rigten, en deswege in de eerstvolgende algemeene vergadering verslag te doen. Na eenige wisseling van gevoelens, werd deze opdracht door het hoofdbestuur aangenomen.

Het departement Medemblik, als bij deze gelegenheid voorzittende, bragt daarop, bij monde van den Wel-Eerw. heer Nieuwenhuis, eene gruyte en welverdiende hulde toe aan het geëerde Hoofdbestuur, in het bijzonder aan den Wel-Eerw. heer Jan Boeke, voor de uitsluitende wijze, op welke hij het voorzitterschap in deze vergadering heeft bekleed en ingewoond, en verzocht de zelve tevens, uit naam der vergadering, dat de onderscheiding, gisteren door hem misgeproven, door den druk moet worden bekend gemaakt, en medegedeeld aan de leden der maatschappij. De voorzitter dankte deze hartelijke toespraak met de hem eigene waardigheid en gemoe-

avond van het concert bij de prinses MORAT in de gravin had getroffen en ik gevoelde de belangstelling, welke EVA mij toen had ingeblazen, maar die door drie maanden afwezigheid en verstrooiing bijna was uitgewischt, met buitengewone hevigheid in mij herleven.

In de hetoovering van dit hernieuwde gevoel, begaf ik mij naar de straat *Oude*. Ec was vooral iets, dat mij op eene ongewone, wellicht enigzins onverstane wijze vervoortte; wat was er van den baron WILHELM VAN SOLGAU geworden?

Toen ik in de kamer van EVA binnen trad, repeteerde zij een gedeelte harer rol met *ICCI*. Ik wachte mij wel haar te storen, en hield mij intusschen bezig met het gezelschap, waarin ik mij bevond, een weinig in oogenchouw te nemen. Hetzelfde paste uitnemend bij den zonderlinge dubbel toestand, waarin zich de gravin bevond. Er waren voornamelijk van den Napolitaanschen adel en beroemde kunstenaars, weinig andere vromen dan toneelspeeters, maar vele jonge edellieden, die deels even kapellen, om de zangeressen van *San Carlo* rondfladderden, deels met duo van EVA met *ICCI* luisterden.

Na den afloop hiervan voerde EVA mij naar eenen in een der vensters van een staanden divan, alwaar wij te midden van deze gezonde en lagelooze menigte ongemerkt konden spreken. Zij opende mij haar hart met een vertrouwelijkheid, die mij diep roerde. Zij deelde mij de kwellingen mede van deze altoos onderdunkte natuur, die steeds sterker was dan de opgeworpen hindernissen, hare reeds sedert lang geheime en eindelijk openlijke verdeling tegen haren rang en hare vooroordelen; zij schildeerde mij de trekken der onvergelykelijke geestes en de smartelijke onaanpakbaarheid van haar nieuw herop. Zij scheen zich gelukkig te achten, om mij harteleed in den boezem van eenen medelijdenden vriend te kunnen verhalen.

In zoodanige vertrouwelijke onthooseringen was een nu gelyk een oogenblik ongevonden. EVA bemerkte dit het eerst, «ik kan u niet langer houden,» zeide zij, «maar kom mij dezen avond in *San Carlo* hooren, dat vergeet niet, dat ik u na de voorstelling ten middernacht bij mij verwacht. Ik zal u alsdan ongetwijfeld aan den baron VAN SOLGAU kunnen voorstellen, waat ik reeds van oogenblik tot oogenblik op zijn aankomst wachtte.

AMSTERDAM.
BATAVIA, S. Vreemde, de 3. *Corytholacra*. 1, 100 h. Roijf, 3 360 Inland
Zukker, 994 sch. Tin, Ned. Duitse Maatschappij.
BAHIA, B. Barbado, Diana 180 kr Saiker, 1. Gt. Rups en Zn., 143 h. S.
v. don, S. A. Westerlo en Co.; 20 h. Brood, Ypothena, Jacobo en Baerff,
12 s. Roijf, 9 k. Sigaren, J. Freitasin; 18 k. Saiken, Order.
GOTTERBURG, C. Heriz, *Ruigheide*, 1, 220 st. 1100r, 14 ind. Rupsen
Broden en Co.; 50 v. Potasch, Gebr. Hoogland; 300 g. Saiken, Order.
ABO, J. Sandström, Zucker, 1 l. 100 h. Rups, 1000 h. Co.
AMSTERDAM.

ROBERT M. A. LYNCH